

[Ole Vig Jensen]

er svært at se fornuften i det, det har gjort, er noget andet. Det er vel i øvrigt også grunden til, at Det Radikale Venstres repræsentant i amtsrådet ikke kunne tilslutte sig den pågældende beslutning.

Jeg vil altså gerne slå fast, at vi fra Folketingets side ikke kan og ikke skal blande os i de opgaver, som er amtskommunens, når det gælder den fysiske planlægning. Derimod har vi med undervisningsministeren som den ansvarlige en pligt til at sikre det pædagogiske tilsyn. Det ligger klart i denne sag, at amtskommunen ikke har sikret en forsvarlig pædagogisk afvikling af de foreslåede nedlæggelser af gymnasiernes. Hvis det var tilfældet, havde undervisningsministeren vel allerede godkendt nedlæggelserne, men det er ikke sket, og jeg har da også forstået, at der nu foregår forhandlinger med det formål at søge en pædagogisk forsvarlig afvikling. Vi kan kun håbe, at det kan lykkes, og at det videre frem kommer til at foregå på en sådan måde, at man inddrager forældre, elever og lærere i denne procedure.

Amtskommunens håndtering af sagen har været ikke bare kritisabel, men også meget uklog. Det er en meget acceptabel og respekteret fremgangsmåde i vore dage, når man træffer sådanne beslutninger, der vedrører et betydeligt antal mennesker, at man søger at gennemføre beslutningerne efter en demokratisk procedure. Her må man sige, at det naturligvis omfatter både elever, lærere og forældre. De kan have forskellige interesser, men man må også sige, at netop af hensyn til elevernes opfattelse af demokrati, af folkestyre, af muligheden for at blive hørt og gøre sig gældende, er det meget vigtigt. Også derfor er amtet kommet uheldigt ud af denne sag.

Men derudover har man et særligt hensyn at tage netop til elevgruppen, idet vi skal sikre, at eleverne kan gennemføre deres undervisningsforløb på en forsvarlig måde. Der foreligger ikke på dette tidspunkt planer om, hvordan en sådan pædagogisk forsvarlig afvikling af gymnasiernes kan ske. Det er heller ikke Folketinget, der skal tage stilling til det. Det er ministeren og hans rådgivere, som må tage det pædagogiske ansvar på sig i kraft af den tilsynsopgave, de har.

Det er vores ønske, at man i det forløb, der nu skal gøres færdig får aftalt en procedure, som på rimelig måde kan tilfredsstille de impli-

cerede parter og sikre, at der ikke er elever, som kommer i klemme ved amtsrådets beslutning. Vi kan kun ønske såvel amtsrådet som undervisningsministeren held og lykke med det.

Bente Juncker (CD):

De to punkter, som var allervigtigst for os i CD ved gennemførelsen af overgangsloven, er kommet på en prøve i denne sag om gymnasie-nedlæggelserne i Københavns Amt. De to punkter var sikring af det centrale pædagogiske tilsyn i ministeriet (direktoratet) og sikring imod unødigt centralisering af gymnasieskoler inden for amtskommunen. For os har nedlæggelserne i København været interessante i den forstand, at nu skal det komme an på en prøve, hvordan man i praksis lever op til både lovens ord og dens hensigt.

Den måde, de københavnske gymnasier nedlægges på, kommer så at sige til at danne præcedens. Derfor er det så vigtigt, at det slutresultat, der kommer, kan fremstå som en ordentlig løsning, der ikke frister andre til at gå til værks efter modeller, der ikke sikrer eleverne bedst muligt. For det er naturligvis eleverne, der er i centrum af begivenhedernes gang. Det er kvaliteten af deres uddannelse, der ikke må forringes, hvis gymnasieplanlægningen i et amt tilsiger, at nogle skoler må lukke.

Jeg synes, at Folketinget gjorde sig store anstrengelser, da vi arbejdede med overgangsloven, og i Centrum-Demokraterne mener vi egentlig, at man burde have kunnet undgå al denne tummel i København. For det første er lov og intentioner ganske klare, hvad angår centrale principper. For det andet var problemet med gymnasiekapaciteten i Københavns Amt ikke uforudset. Det har ulmet en rum tid, hvad der var i vente, og man kunne derfor have forberedt sagen sådan, at den ikke kom til at fremstå som en hovsaløsning, der har fremkaldt aggressioner og overflødig provokation.

Skal der trods alt komme noget rimeligt ud af den situation, der er opstået, må den munde ud i, at nogle principper skal slås fast, så det over for amterne, altså ikke blot her i Københavns Amt, som vi taler om i dag, indskærpes, efter hvilke retningslinjer eventuelle nedlæggelser bedst kan gennemføres.

Som sagt er det elevernes uddannelseskvalitet, der i første række skal tilgodeses, når der udarbejdes planer for lukning. Den langsomme